

Farní list

ČERVEN 2018

ŘÍMSKOKATOLICKÁ
FARNOST SUŠICE

Dovršili jsme dobu velikonoční a pokračujeme v liturgickém mezidobí. A zde máme hned několik slavností. Nejsvětější Trojice (27.5.), Těla a Krve Páně (31.5.) a slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova (8.6.), kdy se také slaví Den za posvěcení kněží. Pamatujme v modlitbě na kněze. My kněží jsme moc vděční za každou, i tu nejmenší modlitbu. V této nelehké době moc potřebujeme Vaši přímluvu, abychom nabrali nové síly pro své poslání ve službě Božího lidu.

Kongregace pro klérus ukázala na tři úseky duchovního a pastoračního života, jež mohou kněžím pomáhat na cestě ke svatosti: **vystoupit na horu, nechat se proměnit a být světlem pro svět**. Rád bych i Vám předložil tyto tři body, které se mohou stát velmi konkrétní přímluvou v modlitbě za všechny kněze.

Vystoupit na horu - to znamená ponořit se každý den do Boží lásky, zvláště skrze modlitbu. Výstup na horu nám připomíná, že náš život je neustálým stoupaním ke světlu, jež přichází shora, že je to cesta k Táboru Boží přítomnosti, která otevírá nové, překvapivé obzory. To nás ale nemá vést k úniku od pastoračních

povinností a od výzev každého dne, jež nám jdou v patách, ale má nám to připomenout, že centrem kněžského tajemství je Ježíš a že všechno můžeme jen v něm, který nám dává sílu (Flp 4,13).

Nechat se proměnit - kněžský život není programem, kde všechno je již předem dané nebo byrokratickým úřadem, kde máme pracovat podle stanoveného schématu. Naopak, je to živá zkušenost každodenního vztahu s Pánem, který nám umožňuje stávat se znamením jeho lásky k Božímu lidu.

Být světlem pro svět - zkušenost ze setkání s Pánem nás vysílá na cestu služby bratřím. Kněžský život má především misijní poslání, které vyžaduje odvahu a nadšení vycházet ze sebe a hlásat celému světu to, co jsme viděli, co jsme slyšeli a čeho jsme se dotýkali při naší osobní zkušenosti (srov. 1 Jan 1,1-3). Dávat druhým poznat něhu Ježíšovy lásky, aby všichni mohli být zasaženi jeho přítomností, jež osvobozuje od zla a proměňuje život. To je první úloha církve, a tedy i první velký apoštolský závazek kněží.

P. Marek Donnerstag

DENÍK POUTNÍKA DO SVATÉ ZEMĚ

OD PONDĚLÍ 9. DO ÚTERÝ 17. DUBNA 2018

• • •

Pátek 13. dubna 2018 - 4. den ve Svaté zemi

Budíček dnes máme v 5.30. Po vyňikající snídani odjíždíme v 7.15 naším autobusem. Při cestě Betlémem na nás vesele mává pouliční prodavač, který se zná s naší paní průvodkyní a nabízí nám další barevné tašky a batůžky. Necháváme prodavače za sebou a začínáme se tak jako každý den modlit pod vedením otců Jana a Jendy ranní chvály. Podobně jako se při večerním návratu modlíme společně v autobuse nešpory.

Přes Jeruzalém jedeme do Betanie, která se dnes jmenuje El-Azaryj a žije v ní arabské obyvatelstvo. Průvodce nám prozradil, že odsud je náš řidič autobusu. My jsme sem ale přijeli kvůli Pánu Ježíši, který zde často rád pobýval u svých přátel - sourozenců Lazara, Marie a Marty. Na místě jejich domu stojí kostel, kde však nemůžeme mít mši svatou, protože všechny časy jsou již zamluveny. Čteme si tedy venku u kostela evangelium o vzkříšení Lazara a pak ti, kdo chtějí, se mohou jít podívat na jeho hrob. My se ženou chceme. Původní vchod do hrobu byl prý kdysi směrem od kostela. Dnes se musí projít vzhůru ulicí, kde je nový vstup a kde vás místní výběřčí za 2 dolary vpustí dovnitř. Sestupujeme po úzkém, strmém schodišti nějakých 5 - 7 metrů hluboko. Zde je teprve vlastní vchod do Lazarova hrobu, který je poměrně úzký, takže není snadné se jím protáhnout. Po 4 - 5 kamenných schodech stojíme v Lazarově hrobě, který je překvapivě docela prostorný, takže se nás sem vejde několik najednou. Ven z hrobu musíme opět po jednom, tak jako kdysi Lazar, kterého pán Ježíš právě zde zavola k životu mocným hlasem: „Lazare, pojď ven!“ (Jan 11,43)

V 9.30 odjíždíme a pokračujeme po čtyřprouté silnici stále dolů směrem k Jerichu. Po cestě vidíme tábory beduínů. Není to ale žádná velká romantika: přístřeší z vlnitého plechu s plachtou navrch.

Autobus odbočí na vedlejší cestu a po chvíli zastavuje. Už když jsme odbočovali, všiml jsem si v dálce osla, na kterého naskočil beduínský kluk a tryskem uháněl. Když jsme zastavili, běžel směrem k nám jeden malý kluk a dva další jeli úprkem na tom oslu. Než jsme vystoupili, už stáli kolem autobusu a nabízeli nám korálkové náramky kus po dolaru.

Stoupáme klikatou cestičkou po kamenité stráni. Mezi kameny rostou trsy jakýchsi suchomilných rostlin, z nichž je většina hezky zelená, a sem tam stéb- la divokého obilí, která jsou již zežloutlá. Vzpomínám si, jak nám před mnoha lety vyprávěla paní Fišerová, která bydlela v naší ulici, zázitek ze své cesty do Izraele, kdy zde napadl sníh. Děti se prý po ulicích klouzaly v krabicích od banánů, protože sáňky a boby zde nikdo nevládní. Také si všimla, že všichni někam odjíždějí. Když se ptala svých ubytovatelů, co se děje, řekli jí, že se všichni jedou podívat na kvetoucí poušť, a vzali ji s sebou. Bylo to prý něco

úžasného.

Vycházíme na hřeben, po kterém pokračujeme dál. Před námi se otevírá fascinující panorama Judské pouště. Kam oko dohlédne, kopce tvořené skálou, kameny, kamínky a pískem. Strmé srázy a hluboká údolí. Jako had se v dálce před námi vine Wadi Qelt, hluboké údolí - vlastně vyschlé řečiště, které se

táhne od Jeruzaléma až k Mrtvému moři. Přestože je nyní prázdné, dokáže se při prudkém dešti, jak nám pravil náš průvodce, během okamžiku naplnit vodou a strhnout s sebou vše, co je v něm. Z přírodních krás Svaté země, a nebylo jich málo a byly nádherné, mne nejvíce uchvátila právě Judská poušť.

Sbírám si na památku ještě několik kamenů. Pomalu se vracíme zpátky. Ještě než dojdeme k autobusu, jde nám v ústřety beduín, který mezitím přijel dodávkou, a nabízí šátky, koberce, sušené datle. V této zemi jsou snad všichni obchodníci. I kluci se snaží a nabízejí své náramky. Jedna poutnice se domlouvá, že chce koupit jeden náramek, ale má jen pětidolarovou bankovku. Kluk jí dá do ruky hbitě pět náramků a chce pět dolarů. Nakonec to dohodnou na dva náramky za dva dolary.

Průvodce nás upozorní, že při silnici, kterou dále pokračujeme, je značena nadmořská výška a za chvíli budou hodnoty v minusových číslech. To znamená, že se ocitneme v nadmořské výšce pod úroveň hladiny Středoziemního moře. Stále klesáme silnicí do údolí Jordánu, který je přirozenou hranicí mezi Jordánským královstvím a státem Izrael. Ze strany Izraele je poměrně široký pruh území zajištěný ostnatým drátem a minovými poli. Jakási „země nikoho“. Proto byl dříve přístup k místu Kítu Páně v Jordánu, kam směřujeme, pouze ze strany Jordánska. Dnes je z Izraelské strany vytvořen průchod, kterým lze dojet až k řece. Na terase nad Jordánem je několik zděných přístřešků s oltářem a lavicemi pro slavení mše svaté. Jeden z nich je volný, a tak se okamžitě s radostí připravujeme na mši svatou. Navíc na tak

krásném místě. P. Jenda Kulhánek, který je zde hlavní celebrant, nám při mešní modlitbě Beránku Boží, když pozdvihuje proměněnou hostii, říká: „Zde u Jordánu zaznělo: „Hle, Beránek Boží, ten, který na sebe vzal hříchy světa ...“ Myslíme na to.

Po mši svaté sestupujeme po schodech na břeh řeky. Jordán je zde široký jako naše Otava, ale skoro se nehýbá a voda je zkalená do zelenošedé barvy. Řada poutníků z jiných výprav se v jakýchsi dlouhých bílých tričkách, která mají přes plavky, mnohdy celá ponořuje do vody. Nám stačí, když po obnově křestního vyznání každému z nás nalije P. Jenda Kulhánek vodu z Jordánu z plastové lahve na hlavu na připomínku našeho křtu.

Je odsud vidět na druhý břeh do Jordánska - je to doslova co by kamenem dohodil. I tam na druhé straně řeky obnovují křesťané svůj křest. Břehy jsou porostlé vysokým rákosím. V Ježíšově době tady teklo jistě více vody a byla určitě čistější. Dnešní stav je způsoben tím, že Izrael

i Jordánsko odebírají z Jordánu po celé délce jeho toku vodu na zavlažování zemědělské půdy.

Naším dalším dnešním cílem je nejstarší stále osídlené město světa Jericho. Jeho původ sahá až 12 tisíc let do minulosti. Je zároveň nejnižší položeným obydleným místem světa (-258 m n.m.). Z jeho severozápadního okraje vidíme 350 m n.m. vysokou horu Pokušení. Na nás však čeká největší pokušení v obchodu Temptation, kde je nepřeberné množství všech možných lákadel v podobě nejrůznějších druhů čerstvého i sušeného ovoce, exotických potravin, sladkostí i suvenýrů. Jakmile arabští obchodníci zjistí váš sebeneopatrnější zájem o zboží, začnou

se předhánět v nabízení, až vnucování zboží. Jedna paní, které stále něco vnucovali, jim s košíkem přímo vprostřed krámu praštila o zem a utekla ven.

Půda kolem Jericha je velmi úrodná a proto se zde pěstují banány, pomeranče, mandarinky, datle a mnoho dalšího ovoce. Na několika místech jsou archeologické vykopávky. Autobus nás odvezl v Jerichu k Eliášovu prameni, kolem kterého je nádherná oáza. Úplná rajská zahrada. Uprostřed ní je ale budova s obchody a restaurací Temptation (Pokušení). Hned přede dveřmi dostáváme slevovou kartičku a za nimi nás obratný restaurátér zve nahoru do restaurace. Těšil jsem se na opravdovou restauraci, kde si sednu a přinesou mi jídlo. Místo toho je to taková jídelna, kde si strkáte táč s jídlem po pultě k pokladně. Zde již restaurátér nezve, ale přímo nahání a nutí do jídelny. Otáčíme se s manželkou a rychle odcházíme pryč.

Venku zjišťujeme, že nejsme sami. Dáváme si výbornou kávu a pod palmami jíme svoji svačinu. Brouzdáme se nohama ve vodě u Eliášova pramene a pozorujeme velblouda, který pod palmami k výtělu svého majitele vozí turisty na hřbetě a pije s chutí vodu z plastové lahve.

Cestou odsud se ještě krátce zastavujeme v Jerichu u památného Zacheova stromu. Rychle vyfotit a zas dál. Průvodce nám rozdává banány, které tu pro nás koupil. Jsou opravdu dobré.

Je 14.00 a my dorážíme na mnohými vytoužené místo našeho dnešního putování: Mrtvé moře, kde se budeme moci koupat až do 17.00. Jdeme na pláž, která patří k zábavnímu a rekreačnímu komplexu s restaurací a obchodem s drahou kosmetikou z Mrtvého moře (patří ruským Židům). Povinně musíme projít obchodem, ale asi nikdo nic nekupuje. Kousek dál jsou převlékárny a sprchy. Jdeme po schodech dolů na pláž. Voda je zde zkalená, protože jsou zde léčivá bahna. Kdo chce, může se jimi snadno namazat, ale již méně snadno je smýt. Voda je přijemná. Opravdu je tak nasycena solí, že se na ni můžete položit a nepotopíte se. Jen se tak jakoby do půli ležícího těla do vody „zaboříte“. Je to povznášející pocit. Naše ženy přišly dokonce s nápadem, že se zde dají sepnout ruce i nohy současně a člověk se nepotopí! Někteří vytažují ze dna velké kusy usazené soli. Když se koupeme v Mrtvém moři, jsme vlastně 437 m pod úrovní hladiny Středozemního moře, tedy úplně nejnižší, jak může člověk přirozeně na zemi být. Samotné Mrtvé moře je 200 až 380 m hluboké a měří přibližně 50 x 15 km. Bohužel jeho hladina se díky malému přítoku vody z řeky Jordánu stále snižuje.

Sobota 14. dubna 2018 - 5. den ve Svaté zemi

V 9.00 odjíždíme do Jope (dnešní Jaffa). Mši svatou slavíme v kostele sv. Petra. Připomíná se zde, jak apoštol Petr vzkřísil učedníci Tabitu. Sem pro něj poslal z Caesaree zbožný setník Kornélius. Zde měl Petr vidění spouštějícího se prostěradla z nebe plného nejrůznějších zvířat, po němž pochopil, že evangelium je i pro pohany.

Poté nás průvodce vede městem až k náměstí. Máme rozchod a můžeme jít na bleší trh, do obchůdků, na pláž či do přístavu. Přestože koupání ve Středozemním moři je lákavé a většina si ho nenechá ujít, já jdu na obhlídku přístavu. Leží na jih od pláže, zatímco na druhou stranu je vidět Tel Aviv, který je vlastně těsně

vedle Jaffy. Jdu po nábřeží a už vidím první zakotvené lodě a loďky. Myslím na to, že odsud z přístavu prchal biblický Jonáš před Hospodínem, když ho poslal do Ninive hlásat pokání. O kus dál jsou i rybářské lodě. Z jedné právě vykládají množství čerstvě ulovených ryb. Hned vedle si je můžete koupit v obchodě s rybami a nebo si je dát již upravené v mnoha restauracích kolem. Docházím až na konec kamenného mola, kde jsou plechové hangáry, před kterými rybáři čistí a spravují své sítě. Jeden starý rybář vybírá ze sítě to, co se tam zachytló. Co je dobré k jídlu, dává do nádoby, to ostatní vyhazuje. Představuji si, že takhle to dělali i apoštolové, když je Ježíš povolal u Genzaretského jezera.

Ve 13.00 přijíždíme ke klášteru francouzských trapistů Latrun. Kousek odtud má být zaniklá vesnice Emauzy. Toto místo je vyhlášené pěstováním a výrobou vína, které si lze zakoupit v klášterní prodejně. Do kostela a ke klášteru jsme se ovšem nedostali. Ale zahrada kolem je plná rozkvetlých keřů a květin jako v pohádce.

Ve 14.00 zastavuje náš autobus v Ein Karem. Je to městečko v Judských horách, kam podle tradice spěchala Maria, aby navštívila Alžbětu. Nejprve stoupáme do kopce ke kostelu Navštívení. Zpět do údolí se nám otevírají krásné výhledy. Kostel má dvě podlaží, kde ve spodním je studna. Nahoře je prostorná bazilika s krásnou mozaikovou podlahou. Na ná-

dvoří je v mnoha jazycích Mariin chvalo- zpěv Magnificat - Velebí má duše Pána, kterým zde Panna Maria chválila Boha. Samozřejmě hledáme ten v češtině.

Potom opět sestupuje dolů do města a po krátkém výstupu jednou ulicí staneme na nádvoří kostela Narození Jana Křtitele. Zde je na stěnách pro změnu v mnoha jazycích Zachariášův chvalozpěv, kterým chválí Boha. V češtině je hned čtvrtý zleva od vchodu. V kostele sestupujeme po schodech dolů, kde je pod oltářem kamenná hvězda s jeruzalémským křížem označující místo narození sv. Jana křtitele. Spolu s manželkou tu poklekáme.

Při návratu nás ještě náš průvodce vezme v Jeruzalémě k budově židovského parlamentu - Kneset. Tady v parku stojí 5 m vysoká bronzová menora (sedmiramenný svícen), která je symbolem Izraele. Je na něm vyobrazeno 29 klíčových scén ze Starého zákona a dějin Izraele. Průvodce nám je jednu po druhé popisuje a ukazuje.

Všimáme si, že celý Jeruzalém, ale i další židovská města, která jsme navštívili, jsou vyzdobena izraelskými vlajkami, které jsou doslova všude: na státních budovách, obytných domech, stožárech a sloupech veřejného osvětlení. Dokonce je mají řidiči i na svých autech, jako u nás, když se hraje hokej. Je to asi už k oslavám 70. výročí vzniku státu Izrael 14. května 1948.

Zítř ráno definitivně opouštíme Betlém a přejíždíme na sever do Galileje, kde budeme ubytováni v Tiberias. Z našeho hotelu v Betlémě jsme měli na jednu stranu výhled na kamenitou stráň plnou toulavých psů a na druhou stranu výhled do údolí, kde kluci pásli ovce. V dálce mezi domy byla tímto směrem krásně vidět i bazilika Narození. Ale všude kolem se povaluje plno odpadků a nepořádku. Chtělo by to asi vyhlásit humanitární akci „Uklidme Svatou zemi“ a zavolat na pomoc „Popeláře bez hranic“.

Vojtěch Šmídl

Příště Nazaret, Kána Galilejská, Hora Blahoslavenství, Kafarnaum, Genezaretské jezero, Hora Tábor a závěr pouti.

Oprava: V minulé části jsem chybně uvedl název letiště v Tel Avivu. Správně je **Ben Gurionovo letiště**.

3 x 24 H V KLÁŠTEŘE PLZEŇ 2018

• • •

V pátek 4. května v 8:00 jsme se sešli v Sušici na nádraží. Byli tam Vojtěch a Šárka Šmídlovi, kaplan p. Jan Kulhánek, děti ze Sušice a okolí. V 8:15 jsme jeli osobním vlakem do Horažďovic a odtamtud rychlíkem do Plzně. Osobním vlakem jsme se vrátili do Starého Plzně. Na nádraží jsme si nechali zavazadla a šli jsme na exkurzi do Bohemia Sektu. Nejříve nám

pustili krátký film o zakladateli sektu, odkud pocházel a jak se sekt dříve vyráběl. Poté nás provedli podnikem a vysvětlili nám, že sekt dělají postaru ve skleněných lahvích nebo po novu v tancích. Na konec jsme měli ochutnávku. Před obědem jsme šli na hrad Radyni. Na Radyni jsme se naobědvali, koupili suvenýry a šli

jsem na prohlídku. Odpoledne jsme šli na mši svatou do kostela sv. Jana Křtitele na náměstí. Tento den jsme zakončili návštěvou rotundy sv. Petra a Pavla, kde jsme se pomodlili nešpory. Ze Starého Plzně jsme jeli do Plzně do Kláštera františkánů. Tam jsme se ubytovali a šli jsme spát o půlnoci.

V sobotu 5. května v 7:00 jsme měli budíček a asi za půl hodiny ranní chvály. Po snídani jsme šli do meditační zahrady, kde nás doprovázeli františkáni. V meditační zahradě byla křížová cesta, kterou jsme se pomodlili. Kdo chtěl mohl jít ke svátosti smíření. Po svátosti smíření jsme se dívali na krátký dokument o zakladateli meditační zahrady panu Luboši Hruškovi. Potom byla mše svatá. Odpoledne jsme šli na oslavy osvobození Plzně. Viděli jsme vojenská auta, tanky, stany, polní kuchyně,... K večeru jsme jeli zpět do kláštera, aby jsme se převlékli a mohli jít na muzikál „Kdyby 1000 klarinetů“. Všem se moc líbil. Po skončení muzikálu jsme šli na večerní procházku po Plzni.

V neděli 6. května jsme ráno šli na mši svatou k františkánům do Lochotínského pavilonu. Po mši svaté jsme jeli do Technánie a do Planetária. V Planetáriu jsme měli zarezervovaný program 3D - Titáni doby ledové.

V Techmánii jsme byli na - Science show - Van de Graaffův generátor. Vyzkoušeli si to skoro všichni i Vojtěch Šmídl a Jiří Kopelent. Strávili jsme tam celý den. Na večer, když se setmělo jsme šli na noční výpravu. Došli jsme až ke kostelu Všech svatých v Plzni. Tam nás provedl pan kostelník a vyprávěl nám o tomto místě zajímavé věci. Do kláštera jsme se vrátili

pozdě v noci. Další den nás čekala cesta domů.

V pondělí 7. května jsme se ráno pomodlili a nasnídali. Po snídani jsme si zabalili zavazadla a vydali se na cestu domů. Z Plzeňského nádraží jsme jeli přes Klatovy do Sušice. Všem se tento pobyt u františkánů líbil.

Kuthanová Marie

Výlet začal tak, že jsme dorazili na nádraží Starého Plzeňce. Jako první jsme šli na exkurzi do Bohemia Sektu a na konci exkurze jsme ochutnali nealkoholický Bohemia Sekt.

Druhý den večer jsme šli na muzikál Kdyby 1000 klarinetů do divadla Josefa Kajetána Tyla.

Třetí den jsme šli do Techmanie, kde se mi osobně nejvíce líbila komentovaná projekce oblohy.

Výlet se mi líbil, protože program byl opravdu nabitý (sem jsem zmínil jen to nejlepší).

Sam Švehla

VÝKLENKOVÁ KAPLE

• • •

Jedná se o poslední, čtvrtou, z dochovaných kaplí, která se nachází podél cesty spojující město Kašperské Hory se hřbitovem. Tato kaple neznámého zasvěcení stojí u rozcestí před hřbitovem, v sousedství domku hrobníka. Jedná se o zděnou, hranolovou stavbičku na obdélníkovém půdorysu s hladkou fasádou. Je krytá valbovou stříškou s pálenou krytinou s železným křížkem na vrcholu. V obou širších stranách jsou široké niky. Pochází z období baroka, z 18. století. Uvnitř se nacházely dva téměř nečitelné obrazy Zasnoubení sv. Josefa s Pannou Marií a na druhém byli sv. Jan a sv. Pavel...

Poslední, pátou kaplí byla kaple zasvěcená sv. archandělu Michaelovi, stála u hřbitova, pocházela z roku 1687 a byla zrušena za Josefa II.

Václav Pikeš

Zveme všechny kluky a holky,
rodiče, prarodiče, tety a strýce, učitele, ...

Letíme na prázdniny

čtvrtek 28. června 2018
v Sušici na Andělíčku

17.30 - možnost svátosti smíření

18.00 - mše svatá

(přineste kytičku na poděkování Pánu Ježíši)

18.45 - letecká show - modelová letadla a Beruška

19.30 - slavnostní zakončení

Pořádá Římskokatolická farnost Sušice
(tel.: 376 523 368; <http://www.farnostsusice.cz>)

ZAČÁTEK 9.30 náměstí Svobody

DĚTSKÝ PROGRAM 10.00 – 12.15

Děti se společně s doprovodem rodičů přemístí na ostrov Santos. Ten se stane palubou lodi, na které jako svatý František Xaverský popluží do daleké Indie, Japonska a Číny. Stejně jako velký misionář dálného východu budou poznávat život lidí v těchto vzdálených zemích i se učit jejich písmo, ochutnávat místní dobroty a hrát hry zdejších dětí. Spolu se svatým Františkem také prokazovat milosrdenství a hlásat evangelium. Na závěr DIVADLO "Tučňáci na arše".

12.15 Společný odchod dětí na náměstí.

LOV ZÁŽITKŮ (hra po městě) 10.30 - 12.00

Program pro starší děti od 13-ti let; sraz v 10.30 před farou.

PŘEDNÁŠKY PRO DOSPĚLÉ 10.30 – 12.00

- Biskup Vlastimil: Církev je apoštolská (Komunitní centrum)
- Generální vikář David Henzl: Církev hospodaří s duchovními i hmotnými prostředky (Muzeum Šumavy - sál)
  - 1) Poslání církve vzhledem k hospodaření
  - 2) Situace církve v ČR po r. 2012
  - 3) Konkrétní hospodaření českobudějovické diecéze + výhledy
- Mgr. Kateřina Brichcínová, Th.D.: Církev je jedna (Smetanův sál)
- Ing. Stanislav Juránek: Církev je svatá (kino)
- P. Leo Maasburg: Církev je všeobecná (Sokolovna sál)
- Ing. Václav Vacek: Církev je i pro mladé (fara - farní sál)

SVÁTOST SMÍŘENÍ, DUCHOVNÍ ROZHOVOR A PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

9.30-14.30 - kostel sv. Václava

OBĚD 12.00 - 13.30 (okolí náměstí Svobody)

ODPOLEDNÍ PROGRAM S PRŮVODCI 13.30 - 14.45 (podle výběru)

- Putování na Andělíček
- Putování k Panně Marii Bolestné v klášterním kostele sv. Felixe
- Vycházka historickým centrem města - nejzajímavější místa
- Přednáška - prof. ThLic. PaedDr. Martin Weis, Th.D. - Bude biskup Hlouch blažhořečen? (refektář kapucinského kláštera)

MŠE SVATÁ od 15.00 na náměstí Svobody **s biskupem Vlastimilem Kročilem, biskupem Pavlem Posádem** a kněžími diecéze

*Celý program na <https://www.bcb.cz/diecezni-pout-2018/>
nebo v brožurě Diecézní pouť - Praktický průvodce poutí*

Chtěla bych se se čtenáři podělit o téma evangelizace. Je to termín dnes v církvi mnohokrát skloňovaný a mnohokrát nepochopený. Dříve se asi nazýval misiem. A to mi připomnělo rok 2015, kdy jsme byli s otcem Tomášem v Praze na koncertu Martina Smitha z UK, v rámci Dnů víry. Jeho píseň Song of Solomon si od té doby pouštím často. Také ale často mi v mysli zní příběh, který byl v přestávce vyslán jako sonda do života jednoho náctiletého českého kluka a jako varování pro ostatní mladé. Nejvíc si ho připomínám, když třeba zametám kostel na Mouřenci a mrznu jako letos před Vánoci. Ten příběh Vám krátce přepravím. Toho kluka vidím před sebou. Potetovaný blondák v černém plášti, kterého byste si nevsimli. Nebo jen kvůli tomu koženému plášti a tetování, jak hovoří o tom, že se připravuje na křest a přibližuje svou životní cestu k tomuto kroku. „Nikdy jsem nikam nezapadal a necítil se přijatý, ale spíše na okraji v kolektivu. Pak se rodiče dost špatně rozvedli ale stejně byly doma jenom hádky. Byl jsem ve věku, kdy jsem měl pocit, že se mi zhroutil celý svět. Našel jsem si partu a začal kouřit trávu, abych na všechno zapomněl. Pak jsem začal s tvrdýma drogama. Ta parta poslouchala satanistickou hudbu a já byl rád, že někdo nenávidí svět stejně jako já. Nenáviděl jsem pohled na rodiče s dětma, když jsem nějaký viděl a nenáviděl spolužáky, kteří žili v normální rodině. Pak jsem našel na internetu návod na to, jak sestavit výbušninu a rozhodl se, že to skončím a spolužáci se mnou. Když jsem se šel projít, abych vymyslel, jak to udělat, přišel jsem k takovému rozbořenému domu. Cítil jsem hroznou tíhu a sedl si dovnitř. A pak se stalo něco neuvěřitelného, uprostřed toho všeho, jsem si vzpomněl na to, jak jsme jednou byli se školkou v kostele. Byla to asi stejná zatuchlina, kterou jsem cítil teď, když jsem si připadal stejně rozbitý jako ten dům, a to vyvola-

lo tu vzpomínku. Když jsem totiž pátral v paměti, abych si vybavil něco hezkého ve svém životě, na nic jsem nepřišel. Ale teď jsem si uvědomil, že kostel bylo jediný místo, kde jsem se vlastně nebál, i když ty obrazy na stěnách vypadali hrozně a byla tam strašná zima. A tak něco v hloubi mě zakřičelo, Bože, jestli existuješ, tak mi pomoz.“ Pak byla odmlka s tím, že se tak stalo. Tohle svědectví se mi už kolikrát vybavilo, zvláště když chystáme nějakou akci na Mouřenci a je nás pět a půl a to doslova a já si říkám, že se tady honíme zbytečně. Vsuvka: máme holčičku ze strakonické farnosti, kde zpívá v kostelním sboru, jejíž předek 13generací zpět je pochován na Mouřenci, proto píšu pět a půl a o pouti nám nesla dary a jinak s mamin-

kou také pomáhají. A myslím, že také to je poselství Noci kostelů nebo třeba evangelizačního kostela a projektu Mouřenec. Po rozpačitém začátku, kdy opět krásně zahrálo Memento, se na noční prohlídku skoro zaplnil. A o pouti, při které jsme následující sobotu zahájili sezonu 2018, zase přijelo mnoho německých poutníků, kteří byli z tohoto místa vyhoštěni nebo jejich děti. Katka Lachmanová měla na minulé charismatické konferenci přednášku na téma, které prý rezonuje v rámci celosvětového hnutí Obnovy, modlit se na místech, na kterých se v minulosti konalo zlo. A když se prý modlila s ostatními nad mapou České republiky, byli to nejen místa, která v minulosti obývali židé, ale

také Sudety v nejširším pásmu a pak místa, kde se konalo komunistické zlo. Jako by se modlitbou odňal plášť smrti ležící na těchto místech. Takže jsme rádi, že se také na Mouřenci konají mše sv. A že

vysídlení vrací. Proto je důležité věnovat se takovým místům a lidem, abychom nepředávali břemeno svým dětem.

Jiřina Panušková

II. ETAPA OPRAVY FASÁDY FARY

Stavební sezona pokračuje a už brzo najde svůj vrchol v dokončení opravy fasády fary. Letošní etapa zahrnuje její jižní a východní část. Zároveň se jedná o nejvíc členitou část, co se i projevilo na ceně. Celkové náklady na opravu fasády včetně klempířských prvků a nových dveří do zahrady, se vyšplhají na 650 tis. Kč. Podařilo se nám sehnat účelovou dotaci od Plzeňského kraje z programu: „Obnova historického fondu v památkových rezervacích a zónách /.../ na území Plzeňského kraje.“, ve výši 150.000,-Kč. Pokračujeme také v jednání s Městem Sušice ohledně finanční podpory na re-

alizaci projektu. Z rozpočtu farnosti potřebujeme přispět částkou 300-350 tis korun. Děkuji za finanční podporu i pomoc a na tento účel (č.ú. farnosti 821 360 329/0800 v.s. 201802) v dohledné době vyhlásím mimořádnou sbírku v kostele.

Samozřejmě už brzo budeme i potřebovat pomoc několika dobrovolníků při nátěru oken, mříží a ohradního pletiva. Nemluvně o úklidu fary. Děkuji za Vaši ochotnou pomoc.

Práce rychlé pokračují a doufám, že ještě před prázdninami se nám podaří vrátit faře její původní krásný vzhled.

P. Marek Donnerstag

NOC KOSTELŮ 2018

Děkuji všem, kteří připravili letošní Noc kostelů. Ve spojení se slavnostmi města byl počet návštěvníků mimořádně veliký.

CHYSTÁ SE

Ne 3.6. **První svaté přijímání dětí v Sušici** se uskuteční v neděli 3. června v kostele sv. Václava při mši sv. v 9.00 hod.

So 9.6. **Diecézní pouť** v Sušici
8.6. Večer mladých na Santosu
9.6. začátek v 9.30 na náměstí, možnost svátosti smíření po celý den, **10.30 zajímavé přednášky, dětský program na Santosu** s divadlem, starší děti - **Lov zážitků**, 12.00 oběd na náměstí, 13.30 prohlídka města a kostelů, **15.00 mše sv.**

Čt 28.6. **Mše sv. na závěr školního roku Andělíček**
Ve čtvrtek 28.6. na Andělíčku v Sušici poděkujeme za uplynulý školní rok při mši svaté v 18.00. Od 17.30 možnost svátosti smíření.
Nezapomeňte přinést kytičku, kterou ponесou velké i malé děti v obětním průvodu.

Vydává **Římskokatolická farnost Sušice, Bašta 54, 342 01 Sušice**

tel.: 376 523 368, e-mail: info@farnostsusice.cz

č. ú.: 821 360 329 / 0800

<http://www.farnostsusice.cz>

redaktor: Aleš Jahoda, sazba: Tomáš Jahoda

e-mail: farnolist@farnostsusice.cz

Farní list č. 18 / 2018 (162), vyšel dne 1. 6. 2018.

Uzávěrka dalšího čísla je v pátek 22. 6. 2018.